



РЕПУБЛИКА КОСОВО
REPUBLIKA E KOSOVËS – REPUBLIC OF KOSOVO
ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ
GJYKATA THEMELORE E MITROVICËS – BASIC COURT OF MITROVICA

Број предмета: 2019:199183

Дана: 30.03.2021

Број документа: 01824024

П.бр. 1010/18

ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ-Опште одељење-Грађански одсек, судија Милош Марковић, у правној ствари тужилаца М.А (М.А), Н.Х (Н.Н), Б.Х (В.Н), А.З (А.З), С.К (С.К), С.Х (С.Н), Ф.Д (Ф.Д), Д.С (Д.С), Б.Ц (В.С), које по пуномоћју заступа пуномоћник Љ.А (Л.А) адвокат из Митровице, улица ... (...), против туженог У... , предмет спора исплата топлог obroка, вредност спора 5.456,00 евра, након одржане главне расправе на којој су били присутни пуномоћници тужиоца и туженог, дана 30.03.2021.године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиоца и **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужени У... , да им на име топлог obroка за период од 18.04.2017.године, па до 11.03.2020.године, исплати новчани износ и то:

- за тужиоца М.А (М.А) за 365 радних дана, износ од 730,00 евра;
- за тужиоца Н.Х (Н.Н) за 304 радних дана, износ од 608,00 евра;
- за тужиоца Б.Х (В.Н) за 261 радних дана, износ од 522,00 евра;
- за тужиоца А.З (А.З) за 342 радних дана, износ од 684,00 евра;
- за тужиљу С.К (С.К) за 151 радних дана, износ од 302,00 евра;
- за тужиоца С.Х (С.Н) за 648 радних дана, износ од 1296,00 евра;
- за тужиоца Ф.Д (Ф.Д) за 279 радних дана, износ од 558,00 евра;
- за тужиоца Д.С (Д.С) за 217 радних дана, износ од 434,00 евра и
- за тужиљу Б.Ц (В.С) за 161 радних дана, износ од 322,00 евра,

са законском затезном каматом од 8% од дана подношења тужбе 31.12.2018.године, па до коначне исплате, а све у року од 7 дана, од дана правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени У... , да им на име парничних трошкова тужиоцима исплати износ од 1.739,80 евра, а све у року од 7 дана, од дана правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Образложење

Тужиоци су тужбом и речима на расправи преко пуномоћника истакли да се налазе у радном односу код тужене и да на основу Секторијалног колективног уговора о образовању од 18.04.2017.године, а сходно члану 37. параграф 7. им припада право на исплату топлог obroка и то у износу од 2,00 евра по радном дану. Даље наводе, да су се туженој обраћали захтевом за исплату топлог obroка, али да тужена није одговорила на захтев из тог разлога су затражили судску заштиту. Доказе су предложили. Трошкове поступка су тражили.

Тужени је преко пуномоћника у одговору на тужбу и речима на расправи одговорио да оспорава тужбени захтев, из разлога што није у могућности и није обавезан да сходно члану 35. став 55. став 7. и став 9. Секторијалног колективног уговора на испуњење обавезе, јер члан 46. истог Колективног уговора предвиђа обавезу јавних институција Министарства финансија и Синдиката, да осигурају финансијска средства за реализацију топлог obroка. Наиме, тужени није у могућности ни финансијски, а ни законски да реализује исплату топлог obroка, обзиром да се налази под програмом Министарства науке и образовања и да није самостална организација. Такође, оспорава тужбени захтев за тужиоца С.Х (S.H) из разлога зато што је цивилни службеник и да му не припада право на исплату топлог obroка, из разлога што се на њега примењује Закон о јавним службеницима, а не Закон о раду, на основу ког је склопљен Секторијални колективни уговор о образовању. Даље наводи, да оспорава и тужбени захтев тужиоца Н.Х (N.H) из разлога што се не налази на примарној плати код туженог, већ да примарну плату остварује у Општини Глоговац, док је код туженог на секундарној плати. Од суда је тражила да одбије тужбени захтев као неоснован. Трошкове поступка није тражила.

У циљу утврђивања чињеничног стања суд је извео доказе следеће доказе и то: читањем жалбе за надокнаду топлог obroка број 1487 од 30.10.2018.године; захтева тужиоца за достављање документације о присутности на радном месту број 139 од 27.01.2021.године; уговора о раду за тужиоца М.А (M.A), број 2065 од 26.12.2018.године; уговора о раду за тужиоца Н.Х (N.H), број 266, од 19.02.2020.године; уговора раду за тужиоца Б.Х (B.H), број 1904 од 27.11.2020.године; уговора о раду за тужиоца А.З (A.Z), број 1902 од 27.11.2020.године; уговора о раду за тужиљу С.К (S.K) 1428/001 од 11.10.2017.године; Акт о именовању за тужиоца С.Х (S.H), број 1251 од 19.10.2015.године; уговора о раду за тужиоца Ф.Д (F.D), број 1250 од 01.10.2020.године; уговора о раду за тужиоца Д.С (D.S), број 1256, од 25.10.2016.године; уговора о раду за тужиљу Б.Ц (B.C), број 1894, од 27.11.2020.године; Одлуке Општине Глоговац 01 бр. 112/02-46019 од 08.08.2019.године; потврде туженог број 33 од 01.02.2021.године, за тужиоца Н.Х (N.H); потврде туженог број 32 од 01.02.2021.године, за тужиоца А.З (A.Z); потврде туженог број 41 од 03.02.2021.године, за тужиоца С.Х (S.H); Одлуке Независног народног одбора цивилне службе Косова, број 246/2019 од

16.01.2019.године; потврде туженог број 42 од 03.02.2021.године, за тужиоце Д.С (D.S), Ф.Д (F.D), С.К (S.K), М.А (M.A), Б.Ц (B.C), и Б.Х (B.H); налаза и мишљења вештака финансијске струке ... (...) од 22.02.2021.године; допуне налаза и мишљења вештака финансијске струке ... (...) од 22.02.2021.године; допуне налаза и мишљења вештака финансијске струке ... (...) од 22.03.2021.године.

Суд је на основу савесне и брижљиве оцене свих доказа заједно, као и сваког доказа појединачно и на основу резултата целокупног поступка, а сходно члану 8. Закона о парничном поступку, утврдио да је тужбени захтев тужиоца основан.

Суд је најпре пошао од чињеница које се међу странкама нису показале као спорним, а то је да су тужиоци у радном односу код туженог, што је утврдио на основу Уговора за тужиоце и то М.А (M.A), Н.Х (N.H), Б.Х (B.H), А.З (A.Z), С.К (S.K), Ф.Д (F.D), Д.С (D.S), Б.Ц (B.C).

Као спорно питање поставило се исплата топлог obroка за тужиоца Н.Х (N.H), који је дана 28.08.2019.године, пријављен на секундарну плату, обзиром да примарну прима од стране Општине Глоговац. Такође, као спорно се поставило питање исплате топлог obroка за тужиоца С.Х (S.H), за кога тужилац сматра да му не припада право, јер се на њега не односи Закон о раду, већ да је он цивилни службеник и да се на њега односи Закон о цивилним службеницима.

Такође, као спорно поставило се питање основаности тужбеног захтева, али не из разлога да остали тужиоци не испуњавају услове за исплату накнаде на име топлог obroка, већ да тужена нема буџетску линију по којој би исплатила накнаде за топли оброк, наводећи да није самостална организација, већ да се налази под програмом Министарства науке и образовања.

Одредбом члана 90. став став 1. тачка 1.1 и 1.2 и става 2. тачка 2.2 Закона о раду, прописано је да се Колективни уговор може бити закључен између организације послодаваца или њихових представника и организација послопрималаца или у случају да организације (Синдикати) не постоје, неког другог представника запослених. Ставом другим, прописано је да Колективни уговор може бити закључен на нивоу струке.

Одредбом члана 35. став 7. Секторијалног колективног уговора о образовању, прописано је да се запосленима осигурава додатак за храну током рада, за дане рада. Вредност накнаде за додатак у исхрани, за један радни дан износи 2,00 евра, за запослене који имају основни радни однос у образовним установама. Послодавац који је обезбедио храну запосленима, кроз кухињски ресторан или у другом облику нема обавезу да да накнаду за исхрану.

У конкретном случају, а на основу горе изведених доказа, тужиоци су доказали да су у радном односу код тужене, као и радне дане, које су провели на радном месту на основу којих захтевају новчану исплату.

Обзиром да се из потврда о радним данима које су достављене од стране туженог није могло поуздано утврдити о присутности тужиоца на радном месту, суд је извео доказе вештачењем од стране вештака финансијске струке ... (...), од 22.02.2021.године, а које је допуњено и измењено вештачењем од 22.03.2021.године, у коме је утврђено да тужилац М.А (M.A) има 365 радних дана и да му припада износ од 730,00 евра, тужилац

Н.Х (N.H) има 304 радних дана и да му припада износ од 608,00 евра, тужилац Б.Х (B.H) има 261 радних дана, и да му припада износ од 522,00 евра, тужилац А.З (A.Z) има 342 радних дана и да му припада износ од 684,00 евра, тужилца С.К (S.K) има 151 радних дана и да јој припада износ од 302,00 евра, тужилац Ф.Д (F.D) има 279 радних дана и да му припада износ од 558,00 евра, тужилац Д.С (D.S) има 217 радних дана и да му припада износ од 434,00 евра и тужилца Б.Ц (B.C) има 161 радних, дана и припада јој 322,00 евра.

Такође, на основу изведеног вештачења, суд је утврдио да се тужилац Н.Х (N.H) од 28.08.2019.године, налази на секундарној плати и да му за период од 28.08.2019.године, па до 11.03.2020.године, не припада право на исплату топлог obroка, већ да му право за исплату топлог obroка припада за период од 18.04.2017.године, па до тренутка када прелази на секундарну плату код туженог. Такође, као доказ суд је извео и Одлуку Општине Глоговац 01-бр. 112/02-460/19 од 08.08.2019.године, у којој се тужилац Н.Х (N.H) именује за заменика Општине Глоговац. Суд је као доказ извео и платну листу на којој се јасно види да тужилац као примарну плату прима од 08.08.2019.године, док код туженог се налази на секундарној плати.

Суд је ценио и наводе туженог да тужиоцу С.Х (S.H) не припада право на исплату топлог obroка, обзиром да је цивилни службеник и да му не припада право на исплату топлог obroка. Међутим, суд је става да му припада право на исплату топлог obroка, обзиром да је његов статус регулисан Секторијалним колективним уговором о образовању, чланом 6. став 4. тачка 4.5.2 који се односи на неакадемско и академско особље на факултету. Такође, суд је као доказ ценио Одлуку Независног надзорног одбора цивилне службе Косова, А.бр. 803/2018, од 14.01.2019.године, у којој се оглашава ненадлежним за тужиоца С.Х (S.H), а као разлог у образложењу наводи да се одредбе о раду је да се на њих не примењују одредбе Закона о цивилној служби, већ одредбе Секторијалног колективног уговора о образовању, и Закон о раду и други посебни Закони који регулишу ову област, па из тог разлога припада му право на исплату топлог obroка, за 648 радних дана у износу од 1296,00 евра.

Такође, неосновани су наводи да непостојање буџета туженог за топлог obroка, обзиром да се они налазе по програму Министарства науке и образовања и да та средства нису планирана у буџету, суд не сматра оправданим разлогом који туженог ослобађа од обавезе. Наиме, тужени одговара за своје обавезе целокупном својом имовином, а немање имовине утврђује се у извршном поступку, када је могуће да дође до прекида извршења уколико дужник обавезе не поседује своју имовину.

Одредбом члана 382. став 1. и 2. истог Закона, прописано је да дужник који задоцни у испуњавању новчаних обавеза дугује, осим главнице и затезну камату. Ставом другим, прописано је да износ затезне камате је 8% годишње, осим ако није другачије одређено посебним Законом.

Обзиром, да тужени није испунио своју обавезу из Секторијалног колективног уговора о образовању, суд је усвојио захтев тужиоца и обавезао тужену да од тренутка подношења тужбе, па до коначне исплате тужиоцима на главни дуг исплати и законску затезну камату од 8%, од дана подношења тужбе 31.12.2018.године.

Одредбом члана 452. Закона о парничном поступку, прописано је да странка која губи у потпуности судски процес, дужна је да противничкој странци која је добила

процес и посреднику који јој се придружио надокнади све судске трошкове. Док је одредбом члана 453. став 1. и 2. истог Закона, прописано да приликом одлучивања о томе који ће се трошкови надокнадити странци, суд ће узети у обзир само оне трошкове који су били потребни за праћење судске ствари. О томе који су трошкови били потребни, као и о износу трошкова одлучује суд пажљивим процењивањем свих околности. Ставом другим, прописано је да уколико је предвиђена тарифа за накнаду браниоца за остале трошкове, ови ће се трошкови измерити према таквој тарифи.

Имајући у виду да су тужиоци успели у овом поступку, суд је обавезао туженог да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у висини од 1.739,80 евра, и то у складу са Адвокатском тарифом, за састав тужбе износ од 312,00 евра, за заступање на три рочишта износ од 1.216,80 евра, за финансијско вештачење износ од 150,00 евра, као и износ на име судске таксе од 61,00 евра.

Из свега изложеног а на основу члана 143. став 1. Закона о парничном поступку, суд је одлучио као у изреци пресуде.

ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ
Опште одељење-Грађански одсек
П.бр. 1010/18, дана 30.03.2021.године

СУДИЈА,
Милош Марковић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против ове пресуде дозвољена је жалба Апелационом суду у Приштини, у року од 7 дана, од дана пријема писменог отправака исте. Жалба се подноси овом суду.